

ناگفته‌های محسن سوهانی مسئول هیأت رایة العباس از شور جوانان برای حضور در هیأت‌های عزاداری

رایة العباس چگونه به بزرگترین هیأت ایران تبدیل شد؟

یک سال برای رسیدن این روزها لحظه شماری می‌کنند. روزهایی که عاشقان امام حسین (ع) رخت سیاه به تن می‌کنند تا برای سرور و سالار شهیدان اقامه عزاکند. عزاداری ایام محرم و برپایی تکیه و هیأت یکی از قدیمی‌ترین سنت‌های مردم ایران است. سنتی که در هر شرایط و با وجود سختگیری‌های دوران پهلوی هیچ گاه فراموش نشد. محرم حلقه اتصال مردان و زنانی است که شاید در خیلی از مسائل باهم اختلاف داشته باشند اما عشق به امام حسین (ع) آنها را گرد هم می‌آورد. هیأت‌های عزاداری در ایام محرم پذیرای خیل عاشقانی هستند که برای شنیدن روضه و عزاداری به حسینیه‌ها و تکیه‌ها می‌آیند. هیأت رایة العباس یکی از هیأت‌های قدیمی تهران است. هر سال ده‌ها هزار نفر از مردم تهران و حتی شهرهای دیگر برای اقامه عزایه امامزاده علی اکبر (ع) در منطقه چیدر می‌آیند؛ جایی که به گفته حاج محسن سوهانی مسئول هیأت ۵۸۷ شهید پای ثابت هیأت و روضه و عزاداری هستند. حاج محمود کریمی ذاکر هیأت هر سال با اشعار و نوحه‌خوانی شور و حال عجیبی به خیل عزاداران می‌دهد. عصر تاسوعا و عاشورا جمعیت بسیاری در امامزاده و خیابان‌های اطراف عزاداری می‌کنند. نظم هیأت در کنار حضور جوانان از هر طیف و پوشش از ویژگی‌های خاص این هیأت است. جایی که به گفته حاج محسن همین شهید و صاحب جلسه روضه دست این جوانان را می‌گیرد و آنها را در ریل اصلی زندگی قرار می‌دهد. با فرارسیدن محرم ۱۴۰۱ پای صحبت‌های حاج محسن سوهانی مسئول هیأت رایة العباس و یکی از پیشکسوت‌های هیأت رزمندگان نشستیم. او از دلایل تشکیل هیأت در امامزاده علی اکبر (ع) که بزرگترین گلزار شهدا بعد از بهشت زهرا است و ویژگی‌های خاص هیأت و حاج محمود کریمی ذاکر هیأت و خاطراتی از جوانانی که اعتقاد به هیأت نداشتند اما به لطف شهید سال‌هاست هیأتی شده‌اند گفت. به اعتقاد او حضور پرشور جوانان در هیأت‌های عزاداری از عمق وجود است و نشان از این دارد که عشق به دین و امام حسین (ع) با گوشت و پوست و استخوان این جوانان عجین شده است.

✦ برای خیلی از جوانان این سؤال مطرح می‌شود که چرا این هیأت در امامزاده علی اکبر (ع) و در جوار ۵۸۷ شهید بنا شد؟

بعد از پایان جنگ تحمیلی رزمندگانی که از جبهه برگشتند هیچ ارتباط و تماسی با هم نداشتند. دوستان رزمنده و پیشکسوت تصمیم گرفتند جلسه‌ای برپا کنند و بهترین تصمیم این شد که تحت قالب یک هیأت باشد. سال ۱۳۷۶ اولین جلسه هیأت به صورت غیررسمی برگزار شد و جلسه رسمی هیأت هم ۲۲ بهمن همان سال در همین مکان افتتاح و آغاز به کار کرد. البته فضا به این شکل نبود، ساختمان نیمه‌کاره و فقط اسکلت بنا شده بود. گچ‌کاری دیوارها باقی مانده بود. اما اینکه چرا امامزاده علی اکبر (ع) برای برپایی هیأت انتخاب شد به واسطه اینکه اولاً امامزاده واجب‌التعظیم است و بقعه شریف امامزاده علی اکبر (ع) اینجا بود. بعد هم ۵۸۷ امامزاده دیگر که به فرموده مقام معظم رهبری شهدا امامزادگان انقلاب هستند شرایطی را فراهم کرد که این مکان برای برپایی هیأت انتخاب شد. گلزار شهدای امامزاده علی اکبر (ع) در تهران بعد از بهشت زهرا بزرگترین گلزار شهدا است و محلی است برای رفت و

آمد فرشته‌های آسمانی و فرشته‌های زمینی. این تصمیم به واسطه وجود و حضور این شهدا گرفته شد. بارها از هیأت‌های مختلف خواستیم به بهشت زهرا بروند و هیأت را کنار مزار شهدا برگزار کنند. این کار قطعاً تأثیر بیشتری از کوچه و خیابان دارد. نه اینکه در کوچه و خیابان تأثیر نداشته باشد اما در کنار شهدا خیلی بیشتر اثر دارد و این پیوندی بین جوانان و شهدا است. شب‌های ماه مبارک رمضان و بخصوص شب‌های احیا اگر به بهشت زهرا بروید باور نمی‌کنید اینجا قبرستان باشد و شب‌ها کسی نیاید. خیلی از مردم برای زیارت قبور شهدا به آنجا می‌روند و کنار مزار شهدا دعا می‌کنند. جوانی که شاید در خیابان گشت ارشاد با او برخورد کند اما کنار مزار شهید گمنام نشسته و در حال خودش است. عطش جوانان مخصوصاً جوانان امروز بی حد است و چیزی آنها را سیراب نمی‌کند جز عشق به امام حسین (ع). جوانان می‌دانند تنها باب نجات، کشتی امام حسین (ع) است. حسین مصباح الهدی و سفینه النجاة. این یک حقیقت است و لذا به همین دلیل خیلی از جوانان جذب هیأت و بخصوص هیأت رایة العباس می‌شوند. امروز جوانان به سمت امام حسین (ع) قدم برمی‌دارند تا معرفت و زندگی بیاموزند. این از تأثیرات و توجهات هیأت است. در واقع هیأت بزرگترین تشکیلات منظم با قدمت ۱۴۰۰ سال است. در کشورهای دیگر اگر بررسی کنید هیچ تشکیلاتی با این قدمت پیدا نمی‌کنید. عصر عاشورای ۱۴۰۰ سال قبل اولین جلسه روضه را خانم زینب (س) همراه با امام سجاد (ع) به راه انداختند و تا امروز ادامه دارد. این تشکیلات عظیم با لطف خداوند و ائمه اطهار ادامه پیدا کرده است. در این وضعیت اقتصادی جامعه با وجود گرانی کسی که سال‌هاست برنج غذای ظهر عاشورا را می‌دهد از همه چیز می‌گذرد تا نذرش را ادا کند. راه نجات جامعه همین است. اگر می‌خواهیم جوانان نجات پیدا کنند باید آنها را جذب هیأت‌ها کنیم. آن زمان وسعت هیأت مثل امروز نبود و هیأت هم شناخته شده نبود. بیشتر بچه‌های محل حضور داشتند ولی آن هدفی که داشتیم

انجام شد. زمانی که شروع کردیم اساسنامه‌ای تنظیم شد با این مضمون که این هیأت چند مأوریت مهم دارد. اول برپایی مجالس امام حسین (ع) و پیوند نسل جوان با نسل گذشته مخصوصاً نسل ایثارگر و رزمنده. دوم پرداختن به ایثارگران مخصوصاً جانبازان قطع نخاعی و بالای ۵۰ درصد که در روند روزگار به فراموشی سپرده شده‌اند و این برخلاف فرمایشات امام (ره) است که فرمودند نگذارید پیشکسوتان جهاد و شهادت در پیچ و خم روزگار به فراموشی سپرده بشوند. بعدها مأوریت‌های دیگر هم اضافه شد مثل تجهیز موبک‌های اربعین که به نام حضرت مهدی (عج) شکل گرفت. این موبک بزرگ‌ترین موبک پایانه مرزی مهران است و برکات زیادی در امداد رسانی و کمک به سبلزندگان پلدختر داشت و هیأت را در کارهای جهادی و امداد رسانی به روز کرد.

✦ چطور شد حاج محمود کریمی ذاکر هیأت رایة العباس شد؟

تا سال ۷۹ از ذاکرین و واعظان مختلف در هیأت استفاده می‌کردیم. اکثر ذاکرین که در تهران یا شهرستان‌ها مداحی می‌کنند اینجا جلسه داشتند و ما مداح و واعظ ثابت نداشتیم. سال ۱۳۷۹ تصمیم گرفتیم جست‌وجو کنیم و ذاکر مناسب از هر جهت برای هیأت پیدا کنیم که به اصطلاح با گروه خونی این بچه‌ها همخوانی داشته باشد. آن موقع تشکیلات هیأت‌های رزمندگان وجود نداشت و عنوان هیأت هم رزمندگان شمیرانات بود. در جلسات نام مقدس ماه بنی‌هاشم به میان آمد و تمثیلی شد که ما پرچم حضرت عباس (ع) را که پرچم صراط مستقیم و ایثار و شهادت و مردانگی و مروت است بلند کنیم و نام هیأت به رایة العباس (رزمندگان شمیرانات) مزین شد. یکی از دوستان که کاروان دار حج بود و با حاج محمود کریمی ارتباط نزدیکی داشت پیشنهاد کرد از وجود حاج محمود در هیأت استفاده کنیم. حاج محمود در هیأت یا زهرا تهران همراه با حاج محمود طاهری مداحی می‌کردند. در سفر حج اولین بار حاج محمود کریمی را دیدیم. همراه با سعید حدادیان نوحه می‌خواندند. صدای حاج محمود واقعاً دلنشین بود. به حاج آقا شیرازی که رئیس کاروان بود گفتم هماهنگ کنید بتوانیم از توان حاج محمود استفاده کنیم. بعد از حج ارتباط برقرار شد و ما چند جلسه صحبت، دیدار و گفت‌وگو داشتیم و از سال ۱۳۷۹ حاج محمود کریمی به هیأت رایة العباس آمدند. در ادامه هم شاهد حضور پر تلاش حاج محمود بودیم و معتقدم انتخاب ایشان لطف حضرت عباس (ع) بود. مهم‌ترین ویژگی ایشان این است که از خانواده معزز شهدا هستند. فرزند شهید و برادر شهید هستند و این خودش بسیار اثرگذار است. ویژگی دیگر حاج محمود ورزشکار بودن ایشان است. به جسم‌شان هم اهمیت می‌دهند و سه روز در هفته کوهنوردی می‌کنند. در بحث شعرسرایی و مدیحه‌سرایی و صوت خوب منحصر به فرد هستند. خدا رحمت کند پدرش را که صوت زیبا را از ایشان به ارث بردند. پدر ایشان از ذاکرین مهدیه تهران بودند. در بیت حضرت امام (ره) هم جزو کادر حفاظتی بودند که از امام (ره) محافظت می‌کردند. پدر ایشان شخصیت ویژه‌ای داشتند و مادرشان هم یک زن با فضیلت و بی‌نظیری هستند. همیشه می‌گویم مادر حاج محمود شجاعت چند مرد را دارد. خودش صاحب روضه و مجلس بوده و مردم‌دار هستند. در دامان چنین پدر و مادری حاج محمود و برادرانش رشد کردند و یکی از آنها به شهادت رسید. انتخاب حاج محمود خیلی اثرگذار بود و در بحث جلسات هیأت و بار معنوی امامزاده علی اکبر (ع) به واسطه وجود شهدا این را بی‌بدیل کرد. اعتقاد دارم اگر در

”

انتخاب حاج محمود خیلی اثرگذار بود و در بحث جلسات هیأت و بار معنوی امامزاده علی اکبر (ع) به واسطه وجود شهدا این را بی‌بدیل کرد. اعتقاد دارم اگر در این جلسه کسی هم نباشد ۵۸۷ نفر پای کار قوی هستند. شهدا خودشان همه چیز را فراهم می‌کنند و ذکر می‌گویند و بشدت هم اثر می‌گذارند